

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

О.В. ВЕЛЕСНИЦЬКА^{1*}, Н.М. ШМАТЬКО²

¹ *магістрантка кафедри менеджменту інноваційного підприємництва та міжнародних економічних відносин, НТУ «ХПІ», Харків, УКРАЇНА*

² *доцент кафедри менеджменту інноваційного підприємництва та міжнародних економічних відносин, канд. екон. наук, доцент НТУ «ХПІ», Харків, УКРАЇНА*

**email: shmatko.khpi@gmail.com*

Дуже складно та цікаво проводиться розробка й впровадження реальної моделі системи управління інноваційного потенціалу підприємства. Головна мета повинна лежати за межами суб'єкта господарювання, і тільки вона повинна створювати споживача. У той час система управління інноваційним потенціалом підприємства повинна забезпечувати максимальне використання інноваційних можливостей й здатностей підприємства й створювати умови для стійкого функціонування й розвитку. При цьому керована система (система менеджменту інноваційного потенціалу) повинна або пристосовуватися до шкідливих впливів, що збурюють, і йти до поставленої мети, або успішно протидіяти ним [1].

Система управління інноваційним потенціалом підприємства повинна відповідати визначеним принципам (цілеспрямованості, ефективності, комплексності, наукової обґрунтованості, гнучкості, адаптивності, систематичності, своєчасності, безперервності), охоплювати функції (діагностика, планування, мотивація, забезпечення (організація), моніторинг та контроль), а також функціонувати за допомогою конкретних методів управління (прямі та непрямі, адміністративні, економічні, технічні та соціально-психологічні, активні та пасивні).

Окремо виділимо критеріальні принципи управління інноваційним потенціалом, до складу яких відносимо:

1) принцип достатності (має досягатися баланс між наявними ресурсами та цілями, які воно переслідує при здійсненні інноваційної діяльності);

2) принцип затребуваності (процес управління має спрямовуватися на дослідження потреб споживачів та пошук шляхів досягнення максимального їх задоволення);

3) принцип прогресивності та унікальності (впровадження досвіду провідних підприємств, інноваційна спрямованість виробництва);

4) принцип націленості на розвиток (управління інноваційним потенціалом має спрямовуватись не лишена його збереження та ефективного використання, а й на його примноження);

5) принцип зваженості рішень (у ході управління мають розглядатися декілька альтернативних варіантів рішень та надаватися їх оцінка з точки зору можливого результату від їх впровадження та ризикованості їх прийняття);

6) принцип своєчасності (потребують оперативного реагування суб'єктом управління на зміни інформації про функціонування об'єкта управління);

7) принцип швидкості реалізації (має забезпечувати швидкість впровадження інновацій та отримання віддачі від їх впровадження);

8) орієнтація на якість та екологічність (впровадження інновацій не повинно призводити до погіршення якості продукції та її екологічності);

9) принцип прозорості (управління інноваційним потенціалом має бути зрозумілим, послідовним та дієвим).

Згідно з принципами управління при посиленні інноваційного потенціалу підприємства необхідно використовувати: системний підхід в управлінні розвитком інноваційного потенціалу на засадах маркетингу, що дає можливість враховувати усі необхідні взаємозв'язки і взаємодії у структурі інноваційного потенціалу та системі управління маркетингом, а останньої – з довкіллям; науковість управління, що передбачає врахування дії економічних законів і закономірностей розвитку, застосування наукових підходів до організації і функціонування сукупності елементів інноваційного потенціалу, що виявляють синергетичний ефект, та комплексу маркетингу (на основі програмно-цільового підходу), системний аналіз та моніторинг, урахування реальних вимог розвитку, використання науково-обґрунтованих прогнозів і зворотних зв'язків; орієнтація управління розвитком інноваційного потенціалу на інноваційний шлях розвитку підприємства, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності шляхом інвестування новачків у нові технології і менеджмент [2].

Зазначимо, що успішне підприємство не тільки має поточні доходи, але й повинно у процесі діяльності забезпечити відповідний рівень і відповідність інноваційній активності усіх категорій інноваційного потенціалу. Інвестиційна діяльність підприємства галузі покликана забезпечити зростання їх операційного прибутку за рахунок збільшення об'єктів виробництва інноваційної продукції. Це можливо здійснити шляхом оптимізації операційних доходів у результаті нарощення обсягів виробничо-збутової діяльності і за рахунок управління економією витрат за масштабами і процесами; виробництва диверсифікованої продукції в процесі рудо підготовки, або своєчасної заміни фізично зношеного обладнання.

Список літератури:

1. Радзівіло І. В. Управління інноваційним потенціалом підприємства: комплексний підхід / І. В. Радзівіло // *Ефективна економіка* № 9, 2012
2. Денисова О.О. Інноваційний потенціал підприємства: сутність та структура. – URL: <http://naukam.triada.in.ua/index.php/konferentsiji/38-vosma-vseukrajinska-praktichno-piznavalna-konferentsiya-naukova-dumka-suchasnosti-i-majbutnogo>
3. Шматько Н. М. Стратегія інноваційного розвитку гірничо-здобувального підприємства. / Н. М. Шматько, М. С. Пантелєєв, Д. Ю. Гурова // *Реформування економіки в контексті міжнародного співробітництва: механізми та стратегії: матеріали Міжнар. наук. – практ. конфер. (м. Львів, 24 листопада 2018 року). ГО «Львівська економічна фундація». Львів : ЛЕФ, 2018. – Ч.2 – С. 25-27.*